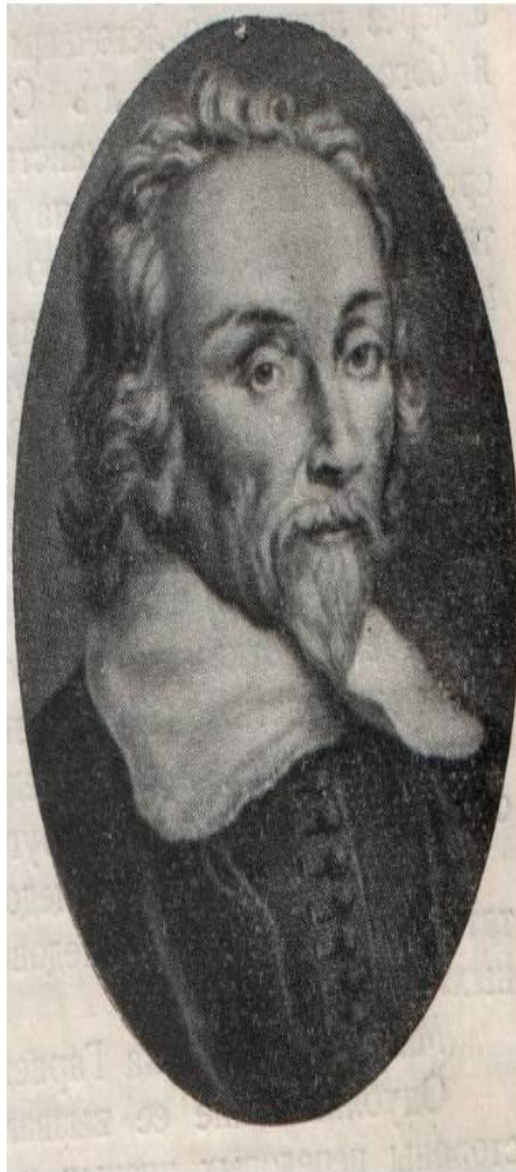

Початок розвитку справді наукової фізіології поклав знаменитий вчений епохи Відродження **Вільям Гарвей**. Він ввів у фізіологію і став широко пропагувати як головний метод наукового пізнання досліди, тобто дослідження на живому організмі.

**Вільям
Гарвей**
(1578-1657)

Вільям Гарвей
описав роботу
серця і циркуляцію
крові в організмі,
поклавши початок
експериментальній
фізіології.

П.К. Анохін

(1898 – 1974 рр.) – видатний фізіолог, академік, вивчав загальні закономірності діяльності центральної нервової системи. Дослідження П.К. Анохіна, його співробітників і учнів мають не лише велике теоретичне, а й практичне значення, особливо вчення про функціональні системи організму.

Академік П. К. АНОХИН

Велику роль у розвитку фізіології зіграв швейцарський натураліст, лікар і поет **Альбрехт Галлер** (Haller, Albrecht von, 1708-1777). Він намагався усвідомити сутність процесу подиху в легенях, установив три властивості м'язових волокон (пружність, скоротність і подразливість), визначив залежність сили скорочення від величини стимулу

Видатним
досягненням XVIII
ст. виявилось
відкриття
біоелектричних
явищ, у 1791 р.
італійським
анатомом і
фізіологом **Луїджі
Гальвані** (Galvani,
Luigi Aloisio,
1737-1798), що
поклало початок
електрофізіології.

І.Мюллер вніс великий вклад у матеріалістичне пізнання природи. Він створив унікальну по кількості послідовників і їхньому внеску наукову школу. До неї належать Р.Вірхов, Г. Гельмгольц, Ф.Генле, Е. Дюбуа-Реймон, Е. Пфлюгер, Т.Шванн. У його лабораторії працювали багато вчених Росії: А.М. Філомафітський, І.М. Сеченов та інші.

Иоганнес Мюллер

А.М.Філомафітський
був одним з перших
пропагандистів
експериментального
методу в російській
фізіології і медицині.
Разом з Піроговим він
розробив метод
внутрішньовенного
наркозу, вивчав
питання фізіології
дихання, травлення,
переливання крові
створив апарати для
переливання крові,
маску для ефірного
наркозу й інші
фізіологічні прилади.

*А. М. Филомафитский
(1807—1849).*

У лабораторії
видатного фізіолога
Карла Людвіга
(Ludwig, Karl F.W.,
1816-1895) - творця
однієї з найбільших
шкіл в історії фізіології
- були сконструйовані
кімографи (1847) і
ртутний манометр для
запису кров'яного
тиску, "кров'яного
годинника" для виміру
швидкості кровотоку,
плетизмограф, що
визначає
кровонаповнення
кінцівок і інші
прилади для
фізіологічних
експериментів.

. Основоположник
нервово-м'язової
фізіології німецький
фізіолог **Еміль Дюбуа-
Реймон** (Du
Bois-Reymond, Emile,
1818-1896),
продовжуючи
дослідження, розпочаті
Гальвані і Вольта,
розробив нові методи
електрофізіологічного
експерименту і відкрив
закони подразнення і
явища електротону
(1848). Ним
сформульована також
молекулярна теорія
біопотенціалів.

Еміль Дюбуа-Реймон
(1818—1896)

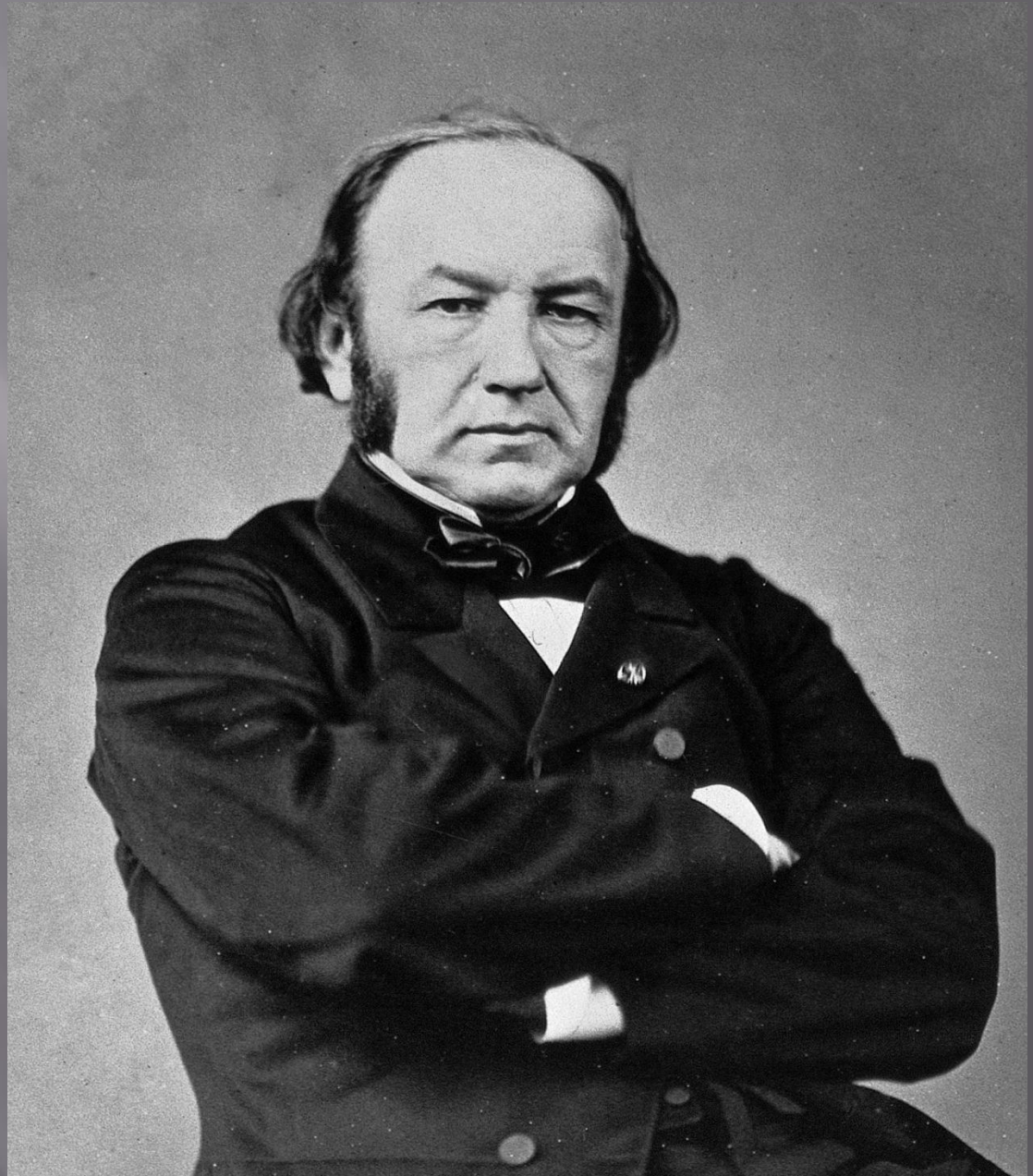
Німецький фізик,
математик і фізіолог
Герман Гельмгольц
(Helmholtz,
Herman, 1821-1894),
який заклав основи
фізіології збудливих
тканин, зробив великі
відкриття в області
фізіологічної акустики
і фізіології зору, вивчав
процеси скорочення м'
язів і уперше вимірював
швидкість проведення
подразнень по нервах
жаби (1850).

Герман Гельмгольц

німецький дослідник. Займався фізіологічною акустикою, запропонував резонансу теорію слуху.

Видатний
французький фізіолог
Клод Бернар (Bernard,
Claude, 1813-1878)
детально вивчив
фізіологічні механізми
соковиділення і
значення властивостей
слини, що
переварюють,
шлункового соку і
секрету підшлункової
залози для здорового і
хворого організму,
заклавши, таким
чином, основи
експериментальної
патології.

І.М.Сєченов

першим висунув
ідею про
рефлекторну
основу психічної
діяльності і
переконливо довів,
що "всі акти
свідомого і
несвідомого життя
по способі
походження суть
рефлекси".

Дякую за увагу